

INLEDNING

USA:S HOPP

DET ÖGONBLICK VI genomlever rymmer stora utmaningar och stora möjligheter. I hela USA ljuder nu allt starkare en kör av röster med krav på förändring. Det amerikanska folket önskar sig de enkla saker som Washington sedan åtta år tillbaka inte har tillhandahållit: en ekonomi som gör heder åt hårt arbetande människors vedermödor, en nationell säkerhetspolitik som samlar världen kring att möta de hot vi har gemensamt och gör USA tryggare, ett politiskt arbetsätt som riktar in sig på att föra människor samman över partigränserna för att verka för det allmänna bästa. Det är inte för mycket begärt. Det är den förändring det amerikanska folket förtjänar.

Ändå befinner sig idag vårt land i krig, vår ekonomi i upplösning och vår planet i livsfara. Amerikanska familjer lever med ett sjukförsäkringssystem som kostar mer och levererar mindre och som driver familjer och företag i konkurs; skolor som i för många fall misslyckas med att ge våra barn samma livschanser; och ett pensionssystem som kanske inte kommer att kunna betala ut vad det lovat. Runt om i landet betalar familjer rekordbelopp för att fylla bensintankar och kundvagnar. Det är för många amerikaner som tvingas oro sig över hur det ska gå att uppfostra sina barn i trygghet och säkerhet och kunna ge dem chansen till en bättre tillvaro.

Men dessa problem var inte oundvikliga. De är resultatet av bristfällig politik och misslyckat ledarskap. När vår värld och ekonomi förändrats har tänkandet i Washington sackat efter så

att det inte längre står sig mot 2000-talets prövningar. Istället för att investera i USA:s konkurrenskraft eller tackla de nya nationella säkerhetsproblemen har man sänkt skatten för de rikaste amerikanerna, och villkorslöst åtagit sig att föra ett krig i Irak som inte gör oss säkrare och som distraherar oss från de verkliga hoten mot vår säkerhet. Till följd av detta är det färre amerikaner som får skörda den globala ekonomins frukter. Ett växande antal amerikaner arbetar hårdare och får ut mindre, och vårt land håller på att mista kontrollen över sitt eget öde.

Detta nya århundrades första år borde ha varit den stund då USA:s ledare haft styrkan att vända motgångar till möjligheter, klokheten att anta det lite längre perspektivet och modet att ifrågasätta slentrianmässigt tänkande och slitna idéer. Vi kunde ha omformat vår ekonomi och hanterat nya hotbilder på ett sätt som tagit tillvara de tillfällen framtiden bär med sig.

Istället kommer de gångna åtta åren att bli ihågkomna för sitt stelbenta och dogmatiska fastklamrande vid idéer som mist varje trovärdighet. Tänk bara vad vi *kunde* ha utträttat om vi stått enade och arbetat tillsammans. Istället för att verkligen satsa på att våra barn ska få en utbildning i världsklass drev vi igenom ”No Child Left Behind”-lagen, som hade rätt målsättningar men som glömde bort att tillföra pengar och misslyckades med att ge lärarna, rektorerna och skolstyrelserna mer inflytande. Istället för att sätta stopp för vårt oljeberoende fortsatte vi på en inslagen väg som leder till att diktatorer och tyranner får våra pengar, att planeten utsätts för fara och att amerikanerna får tampas med ett bensinpris på 4 dollar per gallon.* Istället för att satsa på teknisk utveckling och upprustandet av våra sönderfallande vägar och broar slumpade vi bort miljarder dollar till de rikaste av de rika. Istället för att få bukt med skenande sjukförsäkringskostnader

---

* En gallon är 3,78 liter. Den med amerikanska utgångspunkter rekordhöga prisnivå (senvåren 2008) som åsyftas motsvarade alltså drygt 8 kr litern, *övers. anm.*

för alla amerikaner gjorde vi ingenting, och så har vi också fått se premier, självrisker och andra egenutlägg skjuta fullständigt i höjden. Och istället för att få världen att göra gemensam sak med oss och krossa al-Qaida spenderade vi hundratals miljarder dollar på ett krig i Irak som aldrig skulle ha godkänts av kongressen och aldrig borde ha utkämpats.

De gångna åtta årens misslyckanden beror på bristande ledarskap, inte på det amerikanska folket.

Barack Obama tror att vi kan lägga om kursen och att vi måste göra det. Han ser framtiden an med optimism och hopp. Detta är inte första gången vår nation har befunnit sig i trångmål, och vårt folk har alltid tagit sig samman och övervunnit svårigheterna. Detsamma gäller nu. Tillsammans kan vi blåsa nytt liv i ekonomin och ge varje familj chansen att lyckas. Vi kan gå i täten för en värld som överbryggar de gränsöverskridande faror vi hotas av. Vi kan fullända vår union genom att gjuta nytt liv i de grundläggande amerikanska värderingarna. Och vi kan redan nu göra sådana investeringar som kommer att leda till att USA går i bräschen för den nya ekonomin.

Alternativen i denna valrörelse är inte en fråga om vänster och höger, eller republikan och demokrat. Alternativen vi har handlar om dåtid kontra framtid.

Om vi ska åstadkomma verklig förändring måste vi börja med att skapa en ny sorts politisk process som gör att det amerikanska folket kan återknyta till sitt styre, och som erbjuder inte bara en röst i valstugan utan en röst i Washington som inte kan ignoreras. Amerikaner från alla bakgrunder och landsdelar längtar efter en politisk process som enar istället för att söndra oss. Det de vill ha – och vad landet behöver – är inte något blint, okritiskt samförstånd. Vi amerikaner är inte överens om allt här i världen, och varför skulle vi vara det? Men bakom alla etiketter och kategorier som definierar oss är amerikaner hyggliga, generösa och medkännande människor som förenas kring gemensamma

utmaningar och gemensamma förhoppningar. När denna grundläggande välvilja och fosterlandskärlek efterfrågas hör sammar vårt land kallelser; det är Barack Obama djupt övertygad om. Som president kommer han att styra på ett sätt som skiljer sig drastiskt från den nuvarande.

Under sin första dag som president kommer Barack Obama att dra igång historiens mest omfattande etikreform för att göra Vita huset till ett hus för folket. Barack Obama kommer att:

- Stänga den svängdörr som har låtit statstjänstemän använda sig av regeringsjobb för att främja sina egentliga karriärer som lobbyister
- Sätta stopp för eländet med kontrakt som tilldelas utan upphandlingsförfarande och införa ett absolut förbud mot att politiskt tillsatta tjänstemän tar emot gåvor
- Anställa människor inte på grundval av parti- eller ideologisk tillhörighet utan enbart av hänsyn till kvalifikationer och erfarenhet
- Använda internet för att öka insynen i statsapparaten så att alla kan se att Washingtons angelägenheter också är folkets angelägenheter

Efterhand som vi får ordning på Washington kommer vi att kunna ta oss an de svåra utmaningar vår nation står inför, och en av de största blir att få fart på ekonomin och se till så att dess möjligheter kommer så många som möjligt till del.

Vi vet ju att det går bra för USA när spelplanen ligger jämn och öppen och folk inte hamnar på efterkälken. Vår ekonomi är som starkast när vi belönar arbete, inte bara rikedom som sådan, och när alla amerikaner får tjäna på tillväxten.

Det var med vår tilltro till dessa självklara sanningar som vi byggde den största ekonomi världen någonsin har skådat och den största medelklassen i historien. Men under de senaste åtta åren

har vi svikit den grundläggande utfästelse som säger att om du arbetar hårt så kan din egen variant av den amerikanska drömmen förverkligas. Istället arbetar folk hårdare för mindre, och vi har förlorat över 463 000 jobb under de första sju månaderna av 2008. Priserna på allt från bensin och mat till terminsavgifterna på college exploderar. Utmätningarna har inte varit så många sedan den stora depressionen och fastigheterna har tappat dramatiskt i värde. Amerikanerna har fått svårare att spara och gå i pension och att få yrkes- och familjelivet att gå ihop. Man kan få en känsla av att den där drömmen om oändliga möjligheter som borde vara varje amerikans rätt nu håller på att glida oss ur händerna.

Dessa svåra tider är ingen historisk tillfällighet. Visst, några av problemen är resultatet av sådana ekonomiska förändringar som ingen rör på. Men den kamp som idag så påtagligt utspelas i våra hem och på våra arbetsplatser är en konsekvens av tröttkörd och feltänkt ekonomisk politik från Washington. Istället för att vidga arbetande människors möjligheter har högdjuren i Washington öst förmåner över de rikaste av oss. Istället för att se till så att vanligt folk kan förverkliga sina drömmar har de krattat manegen åt särintressena och Wall Street. Istället för att säga "vi sitter alla i samma båt" har de bedrivit en ekonomisk politik som i själ och hjärta består av en enda idé: "var och en får klara sig själv".

Barack Obama anser att vi för att ta oss ur denna nedgång och åter få USA på rätt kurs för att ta ledningen i den globala ekonomin måste hålla fast vid en grundläggande princip: att vår ekonomi ska växa på ett sådant sätt att det förbättrar alla amerikaners framtidsutsikter. För när det gäller vår ekonomi är det ju så att det amerikanska folket inte är problemet, utan lösningen. Om det går bra för fler amerikaner går det bra för ekonomin. Denna sant amerikanska tanke fick oss att bygga offentliga gymnasieskolor när vi gick från att vara ett bondgårdarnas till ett fabrikenas

land, gjorde att Den största generationen* kunde gå på college i och med veteranlagstiftningen och ledde till investeringar inom vetenskap och forskning som i sin tur har gett upphov till nya upptäckter och helt nya industrigrenar.

För att stärka folks framtidsutsikter och skapa större ekonomiskt välstånd i denna nya, globala ekonomi duger det helt enkelt inte att snegla på det förgångnas lösningar och hoppas att Roosevelts och Johnsons reformprogram som ju var barn av sin tid i sig ska räcka till för att möta dagens utmaningar. Det är inte heller någon idé att försöka stänga ute resten av världen. Tekniken och globaliseringen har satt igång en fundamental förändring av ekonomin. Det finns ingen återvändo.

Istället måste vi anpassa vår politik och våra institutioner till en ny och föränderlig värld samtidigt som vi håller fast vid de principer som är våra grundpelare. Som president kommer Barack Obama att:

- Sätta fart på ekonomin med ett stimulanspaket på 50 miljarder dollar där pengarna hamnar direkt i fickan på familjer som sliter med att få ihop till de ökade kostnaderna för mat och bostadslån
- Återställa tydligheten, rättvisan och värderingarna i skattelagstiftningen genom att belöna arbete istället för rikedom; ge 150 miljoner medelinkomsttagare och deras familjer en skattelättnad på upp till 1 000 dollar; helt avskaffa inkomstskatten för sju miljoner pensionärer; samt låta det löna sig att arbeta genom att drastiskt höja förvärvsskattereduktionen
- Driva igenom ett lagförslag om en sjukförsäkringsplan som garanterar ett överkomligt, högkvalitativt försäkringsskydd

---

* "The Greatest Generation" kallar man i USA sedan något decennium tillbaka dem som föddes på 1910-talet och präglades av sina upplevelser under andra världskriget, så exempelvis John F. Kennedy, *övers. anm.*

åt alla amerikaner som så önskar; en plan som sänker premierna för samtliga familjer som redan har försäkring, kraftigt stärker kvaliteten, gör det obligatoriskt att skyddet täcker även preventiva vårdinsatser, får ner priserna på receptbelagda läkemedel och hindrar försäkringsbolagen från att vägra ersättning vid förexisterande/befintliga sjukdomstillstånd

- Staga upp pensionerna genom att inrätta automatiska pensionsplaner för varje arbetsplats, stärka folkpensionssystemet och skydda arbetarnas pensioner
- Låta arbetarna få del av den ekonomiska tillväxten genom att höja minimilönen och låta dem få välja fritt ifråga om fackanslutning**
- Ge alla som är villiga att arbeta under tiden råd att gå på college genom en ny skattelättnad på 4 000 dollar (American Opportunity Tax Credit) och genom att öka storleken på Pell-studiebidragen
- Sjösätta en ny energipolitik som kommer att lätta på bördan när det gäller de höga bensinpriserna, låta oss slippa vara beroende av monarker och tyranner för vår energiförsörjning och dämpa den globala uppvärmningen. Obama-planen innebär betydande investeringar i rena, förnyelsebara energikällor och skapandet av uppemot fem miljoner nya gröna arbetstillfällen
- Upprätthålla USA:s konkurrenskraft genom att investera i vår infrastruktur – däribland vägar, broar, järnvägar, slussar och fördämningar samt bredband – och genom att satsa på den vetenskapliga forskningen, som är nyckeln till USA:s framgångar under det tjugoförsta århundradet
- Ge varje barn en skolgång i världsklass genom att värva

** Detta rör sig om demokraternas gamla lagförslag om att omröstningar ute på arbetsplatserna ifråga om fackanslutning inte längre ska vara hemliga (anonyma), *övers. anm.*

en hel armé av nya lärare med högre löner och bättre stöd; begära högre krav och mer ansvarstagande i klassrummen; och genom att säga som det är: att den bästa utbildningen börjar med att föräldrarna stänger av TV:n, plockar undan datorspelen och engagerar sig i sina barns liv

Handel, transport och kapital bryr sig inte mycket om streck på kartan i denna globaliserade värld, och på samma sätt förhåller det sig med de nya hoten mot nationens säkerhet. Under större delen av vår historia uppkom sådana hot från nationalstater som uppbyggde arméer och flottor för att skaffa sig guld och makt. Till och med när det sovjetiska kärnvapenhotet tornade upp sig medförde USA:s militära, diplomatiska och ekonomiska styrka en avsevärd trygghet. Faktum är att inte en enda av våra strider i det förra århundradet utkämpades på det amerikanska fastlandet. I och med det nya århundradet har detta ändrats. Nya hot har dykt upp. De känns inte vid några landgränser, de kommer från avlägsna delar av världen och de utgör en direkt fara för USA.

Svaga och misslyckade stater från Afrika till Centralasien till Stillahavsländerna fungerar som bakterieodlingar för hat och anarki, platser som kan förvandlas till fristäder för terrorister och brottslingar. Den globala uppvärmningskrisen kan få potentiellt förödande konsekvenser. Masslaktandets Rwanda, Kongo och Darfur kränker hela mänskligheten och undergräver världens känsla av delaktighet i en kollektiv säkerhetsordning. En ny tidsålder präglad av kärnvapenspridning och undermåligt bevakat kärnvapenmaterial har fört med sig att världens dödligaste vapen nu är inom ett växande antal länders räckhåll, från Nordkorea till Iran. Och just vår nya världs öppenhet kan utnyttjas vid genomförandet av terrordåd, något vi smärtsamt fick erfara på morgonen den 11 september. Vi glömmer aldrig de knappt 3 000 amerikaner som dog den dagen – fler än vi förlorade vid Pearl Harbor. Och när vi sluter oss samman för att bekämpa denna

fiende får vi inte heller glömma att angreppet inte kom från en diktator, ett land eller ett imperium. Det kom från statslösa terrorister som förvränger islam och hatar USA, som tog skydd i det talibanstyrda Afghanistan och utformade en plan för att urskillningslöst döda amerikanska män, kvinnor och barn.

Efter 11 september ankom det på oss att skriva ett nytt kapitel i den amerikanska historien och gå från tragedi till triumf. Det var det vi gjorde i inbördeskriget då en konflikt om delstaternas ställning blev till ett tillfälle att befria slavar; efter Pearl Harbor då detta överraskningsanfall ledde till att en våg av frihet sköljde fram över Atlanten och Stilla havet; och under kalla kriget när järnridåns fall gav oss kraft att bygga nya institutioner hemmavid, ingå starka internationella partnerskap utomlands och entydigt ställa upp för de demokratiska värdena.

Men nu kallade våra ledare i Washington aldrig oss till sig. De tog inte tillfället i akt att utarbeta nya säkerhetsstrategier och bygga upp nya allianser, att säkra hemlandet, skydda våra värderingar och driva en rättmätig linje utomlands. Vi var beredda. Det amerikanska folket var enat och vänner runt om i världen stod oss bi. På vår sida hade vi all den makt och moraliska resning vi fått i arv av generationer amerikaner. Historiens vindar tycktes redo att än en gång vända i riktning mot hopp och förtröstan.

Men istället fick vi en fruktans politik, en politik som utnyttjar patriotismen för att slå in en kil mellan oss. Vi fick en ”gör som vi säger”-diplomati där USA – som mitt under kalla kriget höll toppmöten med sovjetledarna – vägrade att tala med motståndare. Vi fick en förstockad, nittonhundredratalsmässig utrikespolitisk doktrin som hävdade att tjugohundratalets statslösa terrorism gick att besegra genom att invadera ett land – Irak – som inte, hur vidrig dess regim än var, hade haft ett dugg med 11 september-attackerna att göra.

Nu är Usama bin Ladin fortfarande på fri fot och al-Qaida har omgrupperat inne i de klanstyrda delarna av Pakistan. Vi har

varken utvecklat de nya metoder som krävs för att besegra en ny sorts fiende eller lanserat någon sammanhängande strategi för att utarma terroristernas stöd. Vi försvagade vår egen ställning genom att göra avkall på våra principer om fri- och rättigheter och rättvis domstolsprövning och genom att inte fullt ut ta oss an landets inre säkerhet. Och vi drog ut i krig i Irak – ett krig som Barack Obama motsatte sig 2002 – utan någon plan för hur freden skulle vinnas. Därmed försköts fokus från kampen mot al-Qaida, vår försvarsmakt påfrestades, vårt land delades och vårt globala anseende minskade.

Trots allt detta har våra män och kvinnor i uniform agerat med stort mod och skicklighet. De har gjort allt som krävts av dem – och mycket mer därtill – utan att ha ens i närheten av den uppbackning och det stöd de borde haft. De har blivit ombedda att bära en allt tyngre och mer invecklad börda: att skaffa fram underrättelsematerial, utbilda utländska militärer, bistå jordbävning- och tsunamioffer, slåss tillsammans med våra afghanska allierade för att krossa talibanerna och härda ut i Iraks öknar och städer. Varenda slag de utkämpat har de vunnit. Precis som förr under fyra århundradens tid har de amerikanska soldaterna hörsammat kallelsen, och omdömet om hur de har gjort ifrån sig är entydigt: med sitt engagemang, sitt mod och sin duglighet har de gjort oss alla stolta.

Det sorgliga är bara att de – liksom vi andra – inte har haft en politisk ledning som levt upp till deras insatser. I en värld som förändras har det blivit dags för ett nytt ledarskap. I allt han företar sig som överbefälhavare kommer Barack Obama att vägledas av insikten att inget ansvar åvilar presidenten tyngre än det att skydda vårt land och dess säkerhet. Som president kommer Barack Obama att:

- Avsluta kriget i Irak på ett ansvarsfullt sätt med ett stegvis trupptillbakadragande som tvingar Iraks ledare att nå en

politisk lösning, återuppbygger vår försvarsmakt och riktar vår uppmärksamhet mot att besegra Usama bin Ladin och al-Qaida

- Ta sig an den globala terrorismen med nya militära metoder, ett förstärkt underrättelseväsende, kraftfull och hårdför diplomati, återupprättande av USA:s moraliska anseende på idéernas slagfält och framsynta grepp för att stärka landets interna säkerhet
- Stoppa spridningen av kärnvapen genom en sammanhängande säkerhetsstrategi för kärnteknik som minskar faran för nukleära terrordåd och förhindrar spridningen av möjligheten att framställa sådana vapen
- Återuppbygga en stark försvarsmakt anpassad till det tjugoförsta århundradet med allt vad det innebär av utbildning, utrustning och understöd för att möta nya hot
- Förmå världen att samlas inför tjugohundratalets nya globala hot: klimatförändringen, oljeberoendet, extrem fattigdom, epidemier, folkmord och misslyckade stater
- Ge våra trupper, våra skadade soldater och våra veteraner de löner, den sjukvård, de förmåner och den respekt de och deras familjer har gjort sig förtjänta av
- Leda den fria världen genom att återuppbygga starka allianser och partnerskap för att mer effektivt kunna tackla hoten mot vår säkerhet, liksom genom hårdhudad direkt-diplomati också i förhållande till våra fiender. Vi måste än en gång ha modet och övertygelsen att inte tveka att låta allskonks diktatorer höra var USA står och vad vi står för

När vi nu står inför dessa utmaningar är det gängse tankesättet i Washington att vi som land är uppdelat i röda och blå stater, att vi är dömda att utkämpa samma gamla segdragna partipolitiska strider om och om igen, att vi inte kan enas för att få ekonomin att växa eller möta det tjugoförsta århundradets hot,

att vi inte kan ta oss an svåra utmaningar som sjukförsäkringen, energifrågan eller skolväsendet, att vi amerikaner inte kan se förbi regionernas, religionernas och rasernas gränslinjer, och att unga amerikaner inte har någon lust att tjänstgöra och agera som medborgare i ordets bästa mening.

Men i detta ögonblick håller redan miljoner amerikaner på att samlas för att visa hur fel sådana tankegångar är och kräva någonting bättre. De hungrar efter nytt ledarskap och en ny färdriktning för USA. Dessa amerikaner är demokrater som har tröttnat på att vara splittrade, republikaner som inte längre känner igen sitt eget parti och oberoende väljare som är redo för förändring i Washington. Det handlar om unga människor som har blivit inspirerade för första gången, och om de inte lika unga som har blivit det för första gången på väldigt länge. Här finns krigsveteraner och kyrkligt folk, idrottare och studenter, lantbrukare och fabriksarbetare, lärare och företagare. Alla kommer de från olika bakgrund och traditioner men de delar just de värden som håller ihop oss som nation: sunt förnuft och hederlighet, generositet och medkänsla, anständighet och ansvarskänsla.

Det vi behöver hos nästa president är en visad förmåga att få folk till förhandlingsbordet och få saker och ting utträttade. Vi behöver en president som förstår sig på den värld vi lever i idag och som har en detaljerad plan för hur vi ska låta alla amerikaner få del av trygghet och möjligheter. Vi behöver en ledare som talar klarspråk med det amerikanska folket om vad han tänker göra om han anförtrors presidentposten och om vad vi som land måste göra för att åter hamna på rätt kurs.

Det är den sortens ledare Barack Obama har varit i hela sitt liv. Sidorna som följer innehåller detaljerna i det konkreta program Barack Obama har lagt fram för det amerikanska folket. Vår förhoppning är att du läser det, delar med dig av det till dina grannar och därmed blir en del av debatten om vad vi borde ta oss till i denna avgörande stund och om vad USA skulle kunna

bli. Beträktade som en helhet utgör dessa förslag mer än bara en sammanställning över vad man kan förvänta sig av Barack Obama. De sammanfattar hans tro på vad detta land kan vara: på utsikterna till fred och säkerhet i en tid av krig, hopp och förtröstan i en tid av nöd; att vi amerikaner trots de cyniska partimotsättningar som alltför länge har fått splittra oss kan enas som folk och resa en mer fulländad union.

Om detta handlar valkampanjen – och detta ögonblick: tron på förändring.